

MÉSZÖLY DEZSÓ

Sötétedés énekei

A SZÁMKIVETETT PRAECEPTOR VITÉZ MIHÁLY VÉGÓRÁJA

*Nem kell az ital s a dióval a birs
kocsonyás csemegéje se, nyelni se bírsz,
reszkettet a láz, s a szemed csupa könny.
Henne súly takaródon nyitva a könny,
mint szöggre akasztva a lant.
Könnyebb lesz százszor a földben alatt
szép Cypria terhes igája,
hogy kell nyakad adnod alája...
S bebeged majd ott a szivedben a seb,
mely mind nyilalóbb és mind hevesebb:
az a szégyen, a skólai ármány...
Ha semmi se szép itt, semmi se jó,
könnyebb lesz néked a gyeptakaró,
susogó akácia árnyán.*

ÖREG LEGÉNY UTOLSÓ ÉJSZAKÁJA

*Folyton gyakoribbak a nappali álmok,
s álomtalanabbak a társtalan éjek.
Nagy rejtvényűjság volt ez az élet,
de megfejtődtek mind a talányok.*

*El-elmaradoznak a hajdani lányok,
hamuhodnak az üszkők, fogynak a fények,
ám fűtnek a kéjek, bármi sekélyek,
és vonnak a vágyak, bármi silányak,*

*nőnek, sokasodnak, akár a csalánok,
s már újra sebezve a szívemig érnek –
míg végre kifűlva a mélybe leszállok,
ölébe a fénytelen, végtelen éjnek.*

ULTIMA VISIO

*Búcsúzó álmaimban én
hajótörött vagyok,
roncsolt hajón, vak ég alatt,
hol Vénusz sem ragyog.*

*Ki az, ki, míg vihar sodor,
nem rendül percre sem?
Hajóm orrán hajószobor:
Te állsz ott – meztelen.*